

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

**Інститут права та безпеки
Кафедра адміністративно-правових дисциплін**

**м. Одеса
2025**

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

**Інститут права та безпеки
Кафедра адміністративно-правових дисциплін**

**МАТЕРІАЛИ
ХІІ Міжнародної науково-практичної
онлайн-конференції
«СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ
РОЗВИТКУ АДМІНІСТРАТИВНОГО
ПРАВА УКРАЇНИ»**

24 жовтня 2025 року

**м. Одеса
2025**

УДК 342.92(477)
ББК 67.9.(4Укр)401.0
С764

*Статті друкуються в авторському варіанті.
Оргкомітет дозволив собі лише скорочення статей,
які суттєво перевищували пропоновані обсяги*

С764 Стан та перспективи розвитку адміністративного права України: матеріали XII Міжнародної науково-практичної онлайн- конференції, м. Одеса, 24 жовтня 2025 р. — Одеса : ОДУВС, 2025. – 320 с.

© ОДУВС, 2025

2. Професійна етика поліцейського. Навчальний портал Національної академії внутрішніх справ. URL :https://arm.navs.edu.ua/books/profesiina_etuka/info/lec_per.html

3. Ангеленюк А.-М.Ю. Добročесність у поліції Сінгапуру через призму антикорупційних програм: правові аспекти. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право*. 2021. № 6. С. 302-306

4. Ігор Клименко: «Рівень довіри громадян до української поліції становить 40,8%». URL:<https://npu.gov.ua/news/igor-klimenko-riven-doviri-gromadyan-do-ukrainskoi-politsii-stanovit-408-infografika>

5. Динаміка довіри до соціальних інститутів. Київський міжнародний інститут соціології. URL: <https://www.kiis.com.ua/?lang=ukr&cat=reports&id=1416&page=1>

6. Соціологічні дослідження. Фонд «Демократичні ініціативи» імені Ілька Кучеріва. URL:<https://razumkov.org.ua/napriamky/sotsiologichni-doslidzhennia>

ПУБЛІЧНЕ АДМІНІСТРУВАННЯ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЗБАЛАНСОВАНOSTІ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ ПРОЦЕСІВ НА МІСЦЕВОМУ РІВНІ

*Мащенко В.С., викладач кафедри адміністративно-правових
дисциплін інституту права та безпеки, ОДУВС*

У сучасних умовах все більше значення набуває розвиток територіальних громад, адже саме на цьому рівні відбувається практична реалізація державних рішень і програм довготривалої стабільності. Поєднання загальнонаціональних орієнтирів із місцевими потребами формує підґрунтя для комплексного бачення трансформацій, що охоплюють соціальну, економічну та екологічну сфери. Визначення стратегічних напрямів розвитку відбувається з урахуванням особливостей ресурсного потенціалу територій, їхніх конкурентних можливостей та динаміки внутрішнього зростання. У цьому процесі застосовуються методи прогнозування, системного аналізу та залучення громадськості, що створює основу для відкритості управлінських рішень і зміцнює соціальний діалог.

Послідовна організація публічного управління дозволяє громадам поступово переходити до моделі сталого розвитку. Важливу роль у цьому відіграє взаємодія з приватним сектором, участь у міжнародних ініціативах та апробація нових управлінських практик, які забезпечують довготривалу стабільність і підвищують адаптивність до майбутніх викликів.

Система публічного управління розглядається як комплекс дій, що поєднує організацію, координацію та контроль процесів розвитку. Її ключова мета полягає у знаходженні рівноваги між можливостями територіальних систем і потребами у вдосконаленні соціальної інфраструктури, підтриманні екологічної рівноваги та безпеки. Завдяки стратегічному плануванню й партнерствам формується підґрунтя для поступового зміцнення автономності громад та їхньої здатності до самостійного зростання. Фінансова стійкість у цьому контексті постає не лише як умова підтримання наявних можливостей, але й як основа для довготривалих інвестицій у розвиток і модернізацію. Саме завдяки стабільності у ресурсному забезпеченні громади отримують простір для ініціативності, здатність реагувати на нові виклики та формувати довгострокові орієнтири розвитку.

Публічне управління охоплює комплекс дій, спрямованих на організацію, координацію і контроль за розвитком територіальних громад. Основна функція - забезпечити баланс між економічними можливостями громад і їхніми потребами у розвитку інфраструктури, соціальних послуг, екології та безпеки. Через механізми стратегічного планування, бюджетування і партнерства з приватним сектором публічне управління виступає рушієм змін, стимулюючи громади до самостійності та ефективного господарювання [1]. Публічне управління, своєю чергою, забезпечує впорядкованість і прозорість у використанні наявних ресурсів, створюючи механізми громадського контролю й підзвітності, що зміцнюють довіру до владних інституцій.

Сучасні виклики сталого розвитку вимагають від територіальних громад впровадження інноваційних підходів у сфері фінансування. Традиційних джерел доходів част недостатньо для реалізації комплексних проєктів, тому органи місцевого самоврядування дедалі частіше звертаються до альтернативних механізмів - бюджетів участі, соціального інвестування, краудфандингу та державно-приватного партнерства. Це розширює можливості громад залучати додаткові ресурси без надмірного навантаження на місцеві бюджети [2].

Сучасні тенденції трансформації публічного управління демонструють поступове утвердження нових інституційних практик, орієнтованих на інтеграцію цифрових середовищ та розширення комунікативних форматів взаємодії. Як справедливо зазначає Качний О.: «розвиток інформаційного суспільства в Україні та впровадження інформаційних комп'ютерних технологій в усі сфери суспільного життя, зокрема у діяльність органів державної влади й органів місцевого самоврядування, є одним із пріоритетних напрямів державної політики» [3]. Запровадження інноваційних технологій у систему стратегічного планування та координації діяльності суб'єктів локального розвитку створює підґрунтя для зміни усталених управлінських пара-

дигм. Цифровізація у цьому контексті постає не лише як технічний інструментарій, а як системуутворюючий фактор, що забезпечує перехід від адміністративного адміністрування до моделі мережевої участі. Вона відкриває можливості для формування інтерактивних каналів зворотного зв'язку, удосконалення механізмів моніторингу та підвищення рівня прозорості прийняття рішень, що у свою чергу сприяє відновленню суспільної довіри до інституцій публічної влади.

У сучасних умовах все більше значення набуває розвиток територіальних громад, адже саме на цьому рівні відбувається практична реалізація державних рішень і програм довготривалої стабільності. Поєднання загальнонаціональних орієнтирів із місцевими потребами формує підґрунтя для комплексного бачення трансформацій, що охоплюють соціальну, економічну та екологічну сфери. Визначення стратегічних напрямів розвитку відбувається з урахуванням особливостей ресурсного потенціалу територій, їхніх конкурентних можливостей та динаміки внутрішнього зростання. У цьому процесі застосовуються методи прогнозування, системного аналізу та залучення громадськості, що створює основу для відкритості управлінських рішень і зміцнює соціальний діалог.

Послідовна організація публічного управління дозволяє громадам поступово переходити до моделі сталого розвитку. Важливу роль у цьому відіграє взаємодія з приватним сектором, участь у міжнародних ініціативах та апробація нових управлінських практик, які забезпечують довготривалу стабільність і підвищують адаптивність до майбутніх викликів.

Система публічного управління розглядається як комплекс дій, що поєднує організацію, координацію та контроль процесів розвитку. Її ключова мета полягає у знаходженні рівноваги між можливостями територіальних систем і потребами у вдосконаленні соціальної інфраструктури, підтриманні екологічної рівноваги та безпеки. Завдяки стратегічному плануванню й партнерству формується підґрунтя для поступового зміцнення автономності громад та їхньої здатності до самостійного зростання. Фінансова стійкість у цьому контексті постає не лише як умова підтримання наявних можливостей, але й як основа для довготривалих інвестицій у розвиток і модернізацію. Саме завдяки стабільності у ресурсному забезпеченні громади отримують простір для ініціативності, здатність реагувати на нові виклики та формувати довгострокові орієнтири розвитку. Варто відзначити, що враховуючи постійну зміну умов та викликів, стратегічне планування в публічному секторі України повинне бути гнучким, відкритим для інновацій та активно взаємодіяти з різними зацікавленими сторонами. Це дозволить досягнути сталого розвитку та покращення якості життя громадян України [4, с. 232].

Сучасні тенденції трансформації публічного управління демонструють поступове утвердження нових інституційних практик, орієнтованих на інтеграцію цифрових середовищ та розширення комунікативних форматів взаємодії. Запровадження інноваційних технологій у систему стратегічного планування та координації діяльності суб'єктів локального розвитку створює підґрунтя для зміни усталених управлінських парадигм. Цифровізація у цьому контексті постає не лише як технічний інструментарій, а як системоутворюючий фактор, що забезпечує перехід від адміністративного адміністрування до моделі мережевої участі. Вона відкриває можливості для формування інтерактивних каналів зворотного зв'язку, удосконалення механізмів моніторингу та підвищення рівня прозорості прийняття рішень, що у свою чергу сприяє відновленню суспільної довіри до інституцій публічної влади. Паралельно відбувається розширення спектра партнерських форматів, де поєднання зусиль різних суб'єктів – від локальних ініціатив до міжнародних структур – забезпечує мультиплікативний ефект у сфері соціально-економічних трансформацій. Такі моделі дозволяють акумулювати додаткові ресурси, прискорюють адаптацію інновацій та сприяють зміцненню потенціалу розвитку територіальних систем.

Узагальнюючи, можна стверджувати, що публічне адміністрування дедалі більше набуває ознак стратегічної функції, спрямованої не лише на регламентацію ресурсних потоків, але й на конструювання довгострокових орієнтирів розвитку. У цій площині воно постає як інтеграційний механізм, що поєднує координаційні, комунікативні та інноваційні складові, створюючи умови для формування конкурентоспроможності територій та їхньої стійкості у довготривалій перспективі. Крім того, сьогодні актуалізується роль соціальних інновацій, які розглядаються як каталізатор формування нових моделей взаємодії громади й влади. Соціальні інновації посилюють ефект від партнерських практик, адже поєднують матеріальні ресурси з нематеріальними факторами — довірою, солідарністю, культурним капіталом. Це дозволяє перетворювати громади на активних учасників не лише економічних, а й соціокультурних трансформацій.

Література

1. Котов І.В. Теоретичні основи управління сталим розвитком територіальних громад. Право та державне управління. 2023. No 3. С. 83-88. DOI: <https://doi.org/10.32782/pdu.2023.3.12>

2. Мюллер Дж. Інноваційні фінансові інструменти для підтримки стійких міст: Практики Європейського Союзу. Будапешт: Центральноевропейський університет, 2021. С. 55-120.

3. Качний О. Законодавчі аспекти впровадження інформаційно-комунікаційних технологій – стратегічного напрямку оптимізації держав-

ного управління. Державне управління: удосконалення та розвиток. 2015. No 5. URL: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=853>

4. Романюк С. А. Теорія та практика стратегічного управління. Науковий вісник: монографія. Київ : НАДУ, 2019 р. С. 232.

УДОСКОНАЛЕННЯ ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

*Мельник С.О., студентка, 4 курсу
Вінницького державного педагогічного
університету імені Михайла Коцюбинського*

Введення воєнного стану на всій території України призвело до численних змін у всіх сферах суспільного життя, зокрема й у сфері публічного управління. Внаслідок численних обстрілів, масових руйнувань, масштабних змін в економіці, та інших факторів, що безпосередньо так чи інакше пов'язані з бойовими діями та воєнним станом, органам публічної влади слід було змінити свою звичну діяльність та адаптувати її до сьогоднішніх реалій шляхом реалізації сучасного адаптованого законодавства в практичній діяльності. З цього й з'явилися нові вимоги до керівників публічного управління, також перед керівниками відповідних відомств з'явилися нові завдання, що потребують мобілізації людських ресурсів, цільового призначення державного бюджету та новітніх управлінських рішень. Такі зміни сприяють для подальшого наукового дослідження, що в кінцевому результаті очікується розробка рекомендацій для подальшої діяльності органів публічної влади.

На шляху до Європейського союзу все більше державних органів стають сервісними центрами надання послуг населенню. Окремі науковці звертають увагу на те, що на сучасному етапі сервісна модель все ще є недостатньо ефективною задля задоволення потреб населення.

Основними проблемами для забезпечення повноцінно-ефективного надання сервісних послуг, серед них: складність доступу отримання таких послуг, тривалий час реалізації процедур для отримання таких послуг, відсутність інформації в отриманні та алгоритмі для їх отримання таких послуг, великі черги та інші фактори.

Новими викликами для органів державної влади, особливо на територіях, проведення активних бойових дій, стали: кадровий голод, проблеми з електропостачанням та інше. Оскільки, питання функціональної компетенції в умовах воєнного стану потребує окремого міжгалузевого дослідження, звернемо увагу на те, що це сталося внаслідок того, що багато органів публічної влади, змінили своє місцерозташування, і

ЗМІСТ

Давиденко В.В. ВСТУПНЕ СЛОВО.....	3
Денисова А.В. ДЕЯКІ АСПЕКТИ НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ В ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ	4
Ярмакі Х.П. ЩОДО ПИТАННЯ ПРО РОЗУМІННЯ ПРАВОСУДДЯ ПРИ РОЗГЛЯДІ СУДДЯМИ СУДІВ ЗАГАЛЬНОЇ ЮРИСДИКЦІЇ СПРАВ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ	6
Свиридюк Н.П., Цюприк Н.О. OSINT ЯК ІНСТРУМЕНТ СУЧАСНОЇ РОЗВІДКИ: ВИКЛИКИ ЛЕГІТИМНОСТІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ	10
Safjański T. THE RUSSIAN FEDARATION DIVERSION OPERATIONS INVOLVING THE USE OF ARSON IN EUROPE – NEW THREATS AND CHALLANGES FOR UKRAINE AND POLAND COOPERATION IN THE FIELD OF SECURITY	13
Завальнюк І.В. АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД ЯК КВАЗІ-ОРГАН КОНСТИТУЦІЙНОЇ ЮРИСДИКЦІЇ	21
Калянов Д.П. ШЛЯХИ РЕАЛІЗАЦІЇ МЕХАНІЗМУ ДЕМОКРАТИЧНОГО ЦИВІЛЬНОГО КОНТРОЛЮ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	25
Кобко Є.В. ДОТРИМАННЯ ПРАВ ТА СВОБОД ЛЮДИНИ ПРАВООХОРОННИМИ ОРГАНАМИ УКРАЇНИ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ	29
Кравцова Т.М. РОЛЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ У ПРОТИДІЇ ТОРГІВЛІ ДІТЬМИ: СУЧАСНІ ВИКЛИКИ ТА ПРІОРИТЕТИ ДІЯЛЬНОСТІ	32
Помаза-Пономаренко А., Тарадуда Д. АДМІНІСТРУВАННЯ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	35
Рудой К.М. ГЛАСНІСТЬ ТА ВІДКРИТІСТЬ АДМІНІСТРАТИВНОГО СУДОЧИНСТВА У ПОЗОВНОМУ ПРОВАДЖЕННІ: ЄВРОПЕЙСЬКІ СТАНДАРТИ ТА ПРАКТИКА УКРАЇНИ.....	38

Шаронов А.П. ПРАВОВА ПРИРОДА ІНТЕРОПЕРАБЕЛЬНОСТІ ЯК КАТЕГОРІЇ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА	40
Абасова Ф. А., Сірко В.С. ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТА: ВИКЛИКИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ.....	44
Аксенова А.О., Ярмакі Х.П. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАКОННОСТІ У ПУБЛІЧНОМУ АДМІНІСТРУВАННІ	47
Аносенков А.А., Мукоїда Р.В. ЕЛЕКТРОННА ФОРМА ЗВЕРНЕННЯ ГРОМАДЯН У СТРУКТУРІ ІНСТИТУТУ ЗВЕРНЕНЬ ГРОМАДЯН.....	49
Аргірова М.О., Боксгорн А.В. ДИСКРЕЦІЙНІ ПОВНОВАЖЕННЯ СУДДІВ АДМІНІСТРАТИВНИХ СУДІВ У СВІТЛІ ЄВРОПЕЙСЬКИХ СТАНДАРТІВ ВЕРХОВЕНСТВА ПРАВА	53
Баранов С.О. ПРАВОВИЙ СТАТУС ВІЙСЬКОВИХ АДМІНІСТРАЦІЙ ПІД ЧАС ДІЇ РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ	56
Березовський А.О. НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАСТОСУВАННЯ БЕЗПЛАТНИХ ЛІТАЛЬНИХ АПАРАТІВ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	60
Берендєєва А.І. ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ВИЗНАЧЕННЯ СТРУКТУРИ СЕКТОРУ БЕЗ- ПЕКИ І ОБОРОНИ УКРАЇНИ.....	62
Біловус О.І., Галунько В.М. ПРАВА ОБОВ'ЯЗКИ ТА ПОВНОВАЖЕННЯ ПРАЦІВНИКІВ КРИМІНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ.....	65
Бланар Д.І., Шерстюк Г.М. МІСЦЕ ПОЛІЦЕЙСЬКОГО В СИСТЕМІ ПУБЛІЧНИХ СЛУЖБОВЦІВ.....	71
Богдан В.П., Галунько В.М. НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ ЯК ОСНОВНИЙ СУБ'ЄКТ У ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ.....	73
Бойчук О.О., Любчик В.Б. ВЗАЄМОДІЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ З ІНШИМИ ПІДРОЗДІЛАМИ ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ ПРАВООПОРУШЕНЬ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ДОРОЖНЬО-ТРАНСПОРТНИМИ ПРИГОДАМИ.....	79
Братковський В.М. ПОНЯТТЯ, ВИДИ ТА ПІДСТАВИ ВИНИКНЕННЯ СПОРІВ У СФЕРІ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ	82

Войчек О.С. ДО ПОНЯТТЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ ЯК СУБ'ЄКТА ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИННОСТІ	86
Горбач-Кудря І.А. «ВЗАЄМОДІЯ ПОЛІЦІЇ» У КАТЕГОРІЯХ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ	89
Гоцуленко А.А., Рудой К.М. АДМІНІСТРАТИВНА ПРОЦЕДУРА	93
Гузенко О.П. ПЕРЕОСМИСЛЕННЯ ЗМІСТОВНОСТІ ТА РОЛІ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ В УМОВАХ ВІЙНИ В УКРАЇНІ	98
Гуцуленко С.І., Рудой К.М. АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ РЕЖИМИ.....	101
Джунь С.В., Горбач-Кудря І.А. ДОСЛІДЖЕННЯ КАТЕГОРІЙ «ПОЛІЦІЯ» ТА «ПОЛІЦЕЙСЬКИЙ» В ТЕОРІЇ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА	105
Джупіна Х.О., Баранов С.О. НАПРЯМИ РЕАЛІЗАЦІЇ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ СТРАТЕГІЇ В УКРАЇНІ	108
Дідик Н.І., Бесага І.В. ОЦІНКА СУДОМ РЕЗУЛЬТАТІВ ПОЛІГРАФІЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ ЯК ДОКАЗУ СТОРОНИ ЗАХИСТУ У СПРАВАХ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ	112
Драганов С.В., Шерстюк Г.М. ПРОЦЕДУРА ВІДШКОДУВАННЯ ШКОДИ, ЗАПОДІЯНОЇ СУБ'ЄКТОМ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ.....	115
Доскевич В.Г. ДЕЯКІ АСПЕКТИ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ ...	118
Драпалюк К.І. ДЕЯКІ ПИТАННЯ БУЛІНГУ В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ В УМОВАХ ДІЇ РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ	122
Душков П.А., Галуцько В.М. ВЗАЄМОДІЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ З ІНШИМИ ПІДРОЗДІЛАМИ ПОЛІЦІЇ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	125
Єпіфанцева В.Ф., Морозов Д.А. РОЛЬ ПРАЦІВНИКА КРИМІНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ БЕЗПЕКИ ТА ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ НА ДЕОКУПОВАНИХ ТЕРИТОРІЯХ.....	127

Єфімкіна І.М., Жильцов О.Л. КОНТРОЛЬ ЗА ДОТРИМАННЯМ ЮРИДИЧНИМИ ОСОБАМИ ПРАВИЛ ДОЗВІЛЬНОЇ СИСТЕМИ	130
Жильцов О.Л. ОБМЕЖЕННЯ СВОБОДИ ВИБОРУ МІСЦЯ ПРОЖИВАННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ.....	133
Закалик Г.М. ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ПРОЯВУ ПІДЛІТКОВОЇ АГРЕСІЇ ТА БУЛІНГУ В КОНТЕКСТІ ВІЙНИ В УКРАЇНІ.....	137
Заставенко М.О. РОЗВИТОК ЗАКОНОДАВСТВА, ЯКЕ РЕГУЛЮВАЛО ПРИТЯГНЕННЯ ДО ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПРАВОПОРУШЕННЯ, ЩО ПОСЯГАЛИ НА ВСТАНОВЛЕНИЙ ПОРЯДОК ЗДІЙСНЕННЯ ПРАВОСУДДЯ.....	140
Згуральський Я.Р., Боксгорн А.В. ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ Й ПРИНЦИП ВЕРХОВЕНСТВА ПРАВА В АДМІНІСТРАТИВНОМУ СУДОЧИНСТВІ	143
Кадала В.В. ПУБЛІЧНЕ АДМІНІСТРУВАННЯ: ПРИНЦИПИ ТА ПРИЗНАЧЕННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО КОНФЛІКТУ	147
Капковський А.М. АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС ІНСТИТУТІВ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА ЯК СУБ'ЄКТІВ ВЗАЄМОДІЇ ЗІ ЗБРОЙНИМИ СИЛАМИ УКРАЇНИ	150
Кобко Р.В. ОСОБЛИВОСТІ ПРАВООХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ	152
Ковальова О.В. ЗАВДАННЯ ШКОДИ ЗДОРОВ'Ю ПОТЕРПІЛОЇ ОСОБИ ЯК ОБОВ'ЯЗКОВА ОЗНАКА СКЛАДУ ВЧИНЕННЯ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА: ОГЛЯД СУДОВОЇ ПРАКТИКИ.....	156
Ковбан А.В. ОКРЕМІ АСПЕКТИ ЕТИКО-ПРАВОВИХ СТАНДАРТИВ ПРАВООХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	160
Конопля Ю.М. АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ МЕХАНІЗМИ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ В ПУБЛІЧНИХ ЗАКУПІВЛЯХ: ДОСВІД ЄС ТА ПЕРСПЕКТИВИ ДЛЯ УКРАЇНИ	163

Король Г.В., Баранов С.О. КОРУПЦІЙНІ РИЗИКИ У СФЕРІ ВІЙСЬКОВОГО ОБЛІКУ ТА МОБІЛІЗАЦІЇ: ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ І ШЛЯХИ ЇХ УСУНЕННЯ	167
Косаревська О.В. ЩОДО ПИТАННЯ ЗАХОДІВ АДМІНІСТРАТИВНОГО ВПЛИВУ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО НЕПОВНОЛІТНІХ ВІКОМ ВІД 16 ДО 18 РОКІВ	170
Костюк С.С. РОБОТА З КАДРАМИ ПОЛІЦІЇ В США.....	172
Кузьміна М.В., Боксгорн А.В. ПОДАТКОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРІ ВОЛОНТЕРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	174
Кучеренко Є.В., Клушина В.М. ДЖЕРЕЛА РЕСУРСНОСТІ ВІЙСЬКОВИХ МЕДИКІВ, ЯКІ ПЕРЕБУВАЮТЬ У ЗОНІ БОЙОВИХ ДІЙ	177
Лепехо Ю.В., Пузирний В.Ф. ПОНЯТТЯ СУБ'ЄКТА АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАГУВАННЯ НА ВЧИНЕННЯ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА	180
Маковій В.П. ПУБЛІЧНО-ПРАВОВА ТА ПРИВАТНО-ПРАВОВА ПРИРОДА ДОГОВОРІВ У СФЕРІ ВЛАШТУВАННЯ ДІТЕЙ-СИРИТ ТА ДІТЕЙ, ПОЗБАВЛЕНИХ БАТЬКІВСЬКОГО ПІКЛУВАННЯ.....	183
Матяр П.О., Берендєєва А.І. ЗНАЧЕННЯ ЕТИЧНИХ ПРИНЦИПІВ У ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІЦЕЙСЬКОГО	188
Машенко В.С. ПУБЛІЧНЕ АДМІНІСТРУВАННЯ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЗБАЛАНСОВАНOSTІ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ ПРОЦЕСІВ НА МІСЦЕВОМУ РІВНІ	190
Мельник С.О. УДОСКОНАЛЕННЯ ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	194
Мітяшина А.Д., Чорна М.В. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ФОРМУВАННЯ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ В УКРАЇНІ	198
Модлін Є.О., Галуцько В.М. ВЗАЄМОДІЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ З ІНШИМИ ПІДРОЗДІЛАМИ ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ ПРАВOPOPУШЕНЬ ПОВ'ЯЗАНИХ З РОЗСЛІДУВАННЯМ ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ СТАТЕВОЇ СВОБОДИ ТА СТАТЕВОЇ НЕДОТОРКАНОСТІ.....	202

Мотрюк М.Д., Рудой К.М. ПУБЛІЧНЕ АДМІНІСТРУВАННЯ В АДМІНІСТРАТИВНО-ПОЛІТИЧНІЙ СФЕРІ	205
Мукоїда Р.В., Аносенков А.А. ОКРЕМІ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ В СФЕРІ ПРОТИМІННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	207
Назаренко О.П., Коропатов О.М. СУМІЩЕННЯ СЛУЖБИ В НАЦІОНАЛЬНІЙ ПОЛІЦІЇ З ІНШИМИ ВИДАМИ ДІЯЛЬНОСТІ: ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ І ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ	211
Ніщевич О.В. ОСОБЛИВОСТІ ДОТРИМАННЯ ПРАВ ТА СВОБОД ЛЮДИНИ ПРАВООХОРОННИМИ ОРГАНАМИ УКРАЇНИ ПІД ЧАС ДІЇ ВОЄННОГО СТАНУ	213
Пирлик М.В., Баранов С.О. АНТИКОРУПЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ В СИСТЕМІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ.....	216
Пишна А.Г. ЩОДО ПИТАННЯ ОБМЕЖЕННЯ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ В УМОВАХ ДІЇ РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ	220
Підлубний О.Л. ПЕВНІ ОСОБЛИВОСТІ ДОТРИМАННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ НАЦІОНАЛЬНОЮ ГВАРДІЄЮ УКРАЇНИ ПІД ЧАС ДІЇ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ	223
Потієвська А.В., Рудой К.М. ВПЛИВ РІШЕНЬ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ НА АДМІНІСТРАТИВНЕ СУДОЧИНСТВО УКРАЇНИ	226
Проскурня Є.Є. ВИКОРИСТАННЯ (ЗАСТОСУВАННЯ) БЕЗПЛОТНИХ ЛІТАЛЬНИХ АПАРАТІВ ПІДРОЗДІЛАМИ ПОЛІЦІЇ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГРОМАДСЬКОЇ БЕЗПЕКИ	228
Пузирна Н.С. АДМІНІСТРАТИВНА ДІЯЛЬНІСТЬ КОНСУЛЬТАТИВНО-ДОРАДЧИХ ОРГАНІВ ПРИ ОМБУДСМАНІ.....	233
Рибаченко С.П. СТАН СПРИЙНЯТТЯ КОРУПЦІЇ СУСПІЛЬСТВОМ В УМОВАХ ДІЇ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ	236
Ротар А.І., Баранов С.О. ФОРМУВАННЯ ЕТИЧНОЇ ПОВЕДІНКИ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ В УМОВАХ ДІЇ РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ	240

Ротар А.І., Коропатов О.М. ДЕЯКІ ПИТАННЯ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ.....	244
Руденко Н.В., Денисова А.В. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ПРАВА	246
Сербенюк С.О. ДО ПИТАННЯ АНАЛІЗУ ЗМІСТУ ПОНЯТЬ «ПРАВОВІ ЗАСАДИ» ТА «АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ» КРИЗЬ ПРИЗМУ МІЖНА- РОДНОЇ СПІВПРАЦІ У СФЕРІ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	249
Сінчук М.С., Любчик В.Б. ВЗАЄМОДІЯ ПІДРОЗДІЛІВ КРИМІНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ З ІНШИМИ ПІДРОЗДІЛАМИ ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВOPOPУШЕНЬ ПОВ'ЯЗАНИХ З НЕЗАКОННИМ ПОВОДЖЕННЯМ ЗБРОЇ, БОЙОВИМИ ПРИПАСАМИ АБО ВИБУХОВИМИ РЕЧОВИНАМИ	253
Сірко В.С. ЄВРОПЕЙСЬКІ СТАНДАРТИ GOOD GOVERNANCE ТА ЇХ ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ В УКРАЇНСЬКЕ АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО	256
Суленко А.А., Рудой К.М. ФОРМИ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ.....	259
Сухарева А.О., Нестеровська О.О. ВЗАЄМОДІЯ ПОЛІЦІЇ З ОСВІТНІМИ ЗАКЛАДАМИ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ БЕЗПЕЧНОГО ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА	261
Сухінін С.В., Денисова А.В. ПРОБЛЕМАТИКА ДОСТУПУ ДО ПОСАДИ СУДДІ МІСЦЕВОГО СУДУ В УКРАЇНІ ПРИ НАЯВНОСТІ В КАНДИДАТА ВИЩОЇ ОСВІ- ТИ ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ «ПРАВООХОРОННА ДІЯЛЬНІСТЬ»	264
Терлецький А.В. ПУБЛІЧНЕ АДМІНІСТРУВАННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ: ВИКЛИКИ ДЛЯ МІСЦЕВИХ ГРОМАД ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСТІ	269
Торбін І.Ю. ФОРМИ ДІЯЛЬНОСТІ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ	272
Ульянов О.І. ВИКОНАННЯ ОРГАНАМИ ТА ПІДРОЗДІЛАМИ НПУ ЗАХОДІВ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ	276
Федорінова Є.С., Чорна М.В. ПРИНЦИПИ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ: МЕЖІ ОБМЕЖЕНЬ ТА ГАРАНТІЇ ПРАВ ОСОБИ.....	280

Флоренко Г.О., Сірко В.С. АДВОКАТ У СИСТЕМІ «ЕЛЕКТРОННИЙ СУД»: ПЕРЕВАГА ТА РИЗИКИ	282
Форманчук А., Янковий М.О. КРИМІНАЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ЕКСГУМАЦІЇ	285
Чурбаков Д.Р, Боксгорн А.В. ПРИНЦИП ВЕРХОВЕНСТВА ПРАВА ЯК ОБМЕЖЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО РОЗСУДУ У СФЕРІ ФІНАНСІВ	288
Чорна М.В. ЮРИДИЧНІ ФАКТИ У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОХОРОНИ ЗЕМЕЛЬ ЯК ЕЛЕМЕНТ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИХ ВІДНОСИН	292
Шаповалов І.І. ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ВІЙСЬКОВИХ АДМІНІСТРАЦІЙ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	295
Шелковенко А.С., Денисова А.В. ПРОБЛЕМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ	299
Шувар Н. М., Закалик Г.М. КОМУНІКАТИВНІ УМІННЯ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ СИСТЕМИ «ЛЮДИНА-ЛЮДИНА» В УМОВАХ ВІЙНИ	302
Шульга А.О. ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПО- ЛІЦІЇ УКРАЇНИ, ЯК ІНСТРУМЕНТ ПРОТИДІЇ СУЧАСНИМ ЗАГРОЗАМ БЕЗПЕКИ В УМОВАХ ВІЙНИ	305
Щербина В.С., Денисова А.В. ЗБИРАННЯ ДОКАЗІВ У ПРОВАДЖЕННІ ЩОДО БУЛІНГУ: АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ	309

МАТЕРІАЛИ
XII Міжнародної науково-практичної
онлайн-конференції

«СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ
РОЗВИТКУ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА
УКРАЇНИ»

24 жовтня 2025 року

Підписано до друку 25.10.2025. Формат 60x84/16. Папір офсетний.

Гарнітура «TimesNewRoman»/ Друк цифровий.

Ум. друк .арк. 18,6.

Наклад 5 прим.

Видавництво ОДУВС

м. Одеса, вул. Успенська, 1

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 3507 від 25.06.2009 р.